

Caracterizarea personajului Ion

Realismul reprezinta fidelitatea fata de o realitate prezenta, materialista, determinista, fara poezie, fara miracol; naratiunea obiectiva exclude prezenta autorului din text; este vorba de socialitatea individului, exponent al unei colectivitati, fruct al unui mediu natural si uman, intruchipat intr-un personaj-tip.

Drama lui ION este urmarita de scriitor in stransa legatura cu viata satului desfasurata in cadenta de ritual, intre nastere, casatorie si inmormantare, cu toate evenimentele care insotesc intr-un fel sau altul, viata colectivitatii rurale de la inceputul secolului nostru, pe fondul realitatilor politice specifice Transilvaniei.

Destinul tanarului se afla sub semnul tragicului; scriitorul lasand sa se inteleaga ca patima de pamant ii este innascuta: "Dragostea nu ajunge in viatadragostea e numai adaosul. Altceva trebuie sa fie temelie. Si indata ce zicea asa, se pomenea cu gandul dupa Ana"; "Iubirea pamantului l-a stapanit de copil; vesnic i-a pizmuit pe cei bogati si vesnic s-a inarmat intr-o hotarare patimasa: trebuie sa aiba pamant mult, trebuie."

E. Lovinescu retine faptul ca, in lupta pentru pamant, eroul lui Rebreanu dovedeste o inteligenta ascutita, o cauzistica stransa, o viclenie procedurala si cu deosebire, o vointa imensa - incat nimic nu-i rezista.

Intr-un gest de ardoare, el saruta pamantul, pe cand "fata ii zambea cu o placere nesfarsita." In dorinta de a avea pamant, Ion este stapanit de o mentalitate specifica epocii: omenia si demnitatea se cantaresc in pozitia sociala. Pamantul insemna pentru Ion obiect al muncii, asupra caruia sa-si exercite energia; insemna demnitatea de a fi in rand cu oamenii.

Ion se face vinovat de propriul sau destin, ca si de acela al Anei. Dupa parerea lui G. Calinescu, Ion "este o bruta"; "a batjocorit o fata, i-a luat averea, a impins-o la spanzuratoare si a ramas, in cele din urma, cu pamantul."

Vinovata este, insa si societatea pentru natura relatiilor dintre oameni, determinata de pozitia ireductibila dintre cei ce au si cei ce n-au. Ion si Ana pun in evidenta drama casniciei generata de lupta pentru pamant. Pana in momentul obtinerii pamantului, in mintea si sufletul lui Ion este mult mai puternic "GLASUL PAMANTULUI", dar dupa aceasta, intrega sa fiinta este invadata de "GLASUL IUBIRII", iubirea manifestata de personaj pentru Florica: "Ce folos de pamanturi, daca cine ti-e drag nu-i al tau?" Acest lucru il face sa-si complice mai mult viata si gandurile.

"Flacaul e un animal plin de candoare,egoist, am zice- lipsit de scrupule, daca n-ar fi strain cu ingenuitate de orice notiune de scrupul." (G. Calinescu)

Mutarea centrului de interes dinspre exterior spre interior, duce la propierea tot mai accentuata a

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

AUTORULUI de PERSONAJ, pana cand suprapunerea celor doua puncte de vedere devine totala. PERSONAJUL devine instanta ordonatoare a textului (este dominat de autor si manipulat de narator). Consecinta este metamorfoza treptata a autorului in personaj. Se face astfel saltul de la persoana la personalitate, apoi, cu aparitia personajului-narator se trece de la reflectare la reflectie.

Realismul este "viata eternizata prin miscari sufletesti". Realismul lui Rebreanu poate fi numit un realism tragic, sprijinit pe un fundament etic. Ion este torurat de o dilema morala din care iese infrant: se infrunta cu forta demonica a pamanului si puterea angelica a iubirii Floricai (vocatia tragicului, fatalitatea, puterea malefica ce fringe existentele, ce preschimba destinul personajelor - cazuri ale esecului tragic). Dar predispozitia lui Rebreanu de a infatisa tragicul conditiei umane focalizeaza infiltratii straine realismului tipic.

Romanul devine astfel un spatiu al experimentarilor, ironia, satira - sunt forme ce sfideaza vechiul cod narativ. Aspiratia la obiectivitate este inlocuita de autenticitate. Aceasta impune o poetica a spontaneitaii, a relatarii unor experiente personale, ceea ce implica relatarea la persoana I.

Prin "Ion", Rebreanu a creat un personaj si o gama de altele (secundare) de referinta in literatura, care vor suscita mereu noi introspectii in adancimile fiintei umane.